

Data premierei : 21 octombrie 1983.

Regia : CORNEL POPA. Scenografia : ADRIANA URMUZESCU.

Distribuția : CORNEL GÂRBEA (Tache); CONSTANTIN RĂȘCHITOR (Ianke); IULIAN MARINESCU (Cadir); ROMULUS BĂRBULESCU (Ilie); CĂTĂLINA BĂRCA (Ana); VASILE TOMA (Ionel); VICTORIA MIERLESCU (Safra).

Trei prăvălii modeste, deci, reconstituite cu o minuție nesfârșită — cu înverșunare, am fi tentați să spunem —, de la reclamele scorjite de pe pereți, de pe uși (crema de ghețe Schmolli, brânza Lica etc.), până la aglomerarea de marfă de pe oblonul-tejghea (aici depășindu-se cu generozitate indicațiile sumare ale autorului : „coloniale, un pic de fierărie și mărunțișuri de marchitanie”) și până la titlul ziarului citit de unul dintre eroi — „Argus”, publicație potrivită, într-adevăr, pentru niște „comercianți” serioși. Este linia pe care o urmează spectacolul — reproducere conștiințioasă a ambianței epocii (mai ales în datele sale exterioare), aglomerare de detalii, o atentă urmărire a literei și mai puțin a spiritului textului.

Și se întâmplă, și cu spectacolul, ceea ce se întâmplă cu cadrul scenografic :

apreciem sîrgul depus întru modelarea măslinelor, lustruirea salamurilor și colorarea portocalelor ce se înalță stivă pe tejghea și pe de lături, dar nu reușim să dezagropăm de sub butaforie sufletul casei, zîmbetul ponosit dar cald al zugrăvelilor, nu sesizăm fiorul de permanentă neliniște născut din precaritatea unui comerț amărit, în pragul falimentului, farmecul trist al acestei imagini retro, lumina prieteniei și-a bunătății care innoilează totul.

Disponind de datele necesare realizării scenice a lui Ianke, Constantin Rășchitor reușește totuși numai pe alocuri să contureze un portret într-adevăr sugestiv. Multă risipă de gesturi, de mimică, de exclamații, supralicitarea efectelor comice (care, ciudat, nici nu are rezonanța scontată la public) îngroașă supărător liniile rolului. Pentru un desen mai simplu, cu mai puține artificii „simpatice”, au optat Cornel Gârbea și Iulian Marinescu, și personajele lor au, de aceea, un plus de stabilitate. Surprinzător evoluează, în Ana, Cătălina Bărcă. Actrița nu e lipsită de calități, acest lucru e evident, dar jocul ei e marcat de influențe neasimilate, tulburat de o preferință pentru tragedie cu orice preț, ce o face să rostească fiecare cuvînt cu tonul Antigonei. Chipuri pitorești ale mahalalei provinciale de altădată aduc în scenă Victoria Mierlescu și Romulus Bărbulescu. Destul de neconvingător — într-un rol, e drept, mai rigid — Vasile Toma.

Cristina DUMITRESCU

reprezentafia nr.... • reprezentația nr....

...98

**TEATRUL NAȚIONAL
DIN BUCUREȘTI**

**HAGI-TUDOSE
de Delavrancea**

23 octombrie 1983

După premiera absolută a piesei lui Delavrancea, cronicarii dramaticei îi reproșau, în vocabularul vremii, absența teatralității și îi anulau orice speranță la durată. Pronosticul din 1912 a cunoscut

cîteva tentative de infirmare. Cea mai temeinică pare a fi aceasta, spectacolul Teatrului Național căruia cronicarul revistei „Teatrul” îi prevedea încă din 1980 viață îndelungată.

Duminică, 23 octombrie 1983 la ora 15, publicul aștepta cuviincios începutul reprezentației. Mulți elevi, dar și cei care s-au maturizat între 1950 și 1980, dornici să vadă jucat integral textul analizat parțial, de mult, în clasă, oameni mai în vîrstă comparînd ceea ce a fost cu ceea ce este.

Spectacolul montat de Ion Cojar are darul de a-i

satisface pe toți ; inclusiv pe cronicarul care constată că distribuția își menține tonusul de la premieră. Harul lui Constantin Răuțchi se exprimă precis, învăluind personajul scris atît de clar într-o aură de mister, dotînd cu o omenească fragilitate monumentală monomanie a hagiului. În rolul Gherghinei Profirel, Silvia Năstase se înscrie cu mult firesc în ambianța comic-candidă și ironic-duioasă, care permite reliefaarea marii pasiuni a personajului titular.

Magdalena BOIANGIU